

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobců: a) D. V.
 b) M. V.
 c) J. B.
 d) D. B.
 všichni bytem Ú. 8, V.
 všichni zastoupeni Mgr. Liborem Valentou, advokátem
 sídlem Křížová 18, Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
 sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín

za účasti: **Sdružení obcí Hornolidečska**
 sídlem Horní Lideč 292
 zastoupené Mgr. Lenkou Drápalovou, advokátkou
 sídlem Horní náměstí 5/12, Vsetín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.11.2017, č.j. KUZZL 75856/2017, sp.zn. KUSP 68135/2017 ÚP-Do,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 20.11.2017, č.j. KUZZL 75856/2017, sp.zn. KUSP 68135/2017 ÚP-Do, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení ve výši 28 456 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Libora Valenty, advokátem, sídlem Křížová 18, Brno.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.11.2017, č.j. KUZZL 75856/2017, sp.zn. KUSP 68135/2017 ÚP-Do, kterým bylo jako nepřípustné zamítnuto jejich odvolání podané dne 11.9.2017 proti rozhodnutí Městského úřadu Vsetín, odboru územního plánování, stavebního řádu a dopravy (dále jen „stavební úřad“), ze dne 22.8.2017, č.j. MUVS-S 6148/2017/OÚPSŘD-330/Ma-22, kterým stavební úřad k žádosti osoby zúčastněné na řízení umístil stavbu vymezenou jako I. etapa cyklostezky Bečva-Vlára-Váh na území Hornolidečska. Žalovaný dospěl k závěru, že rozhodnutím o umístění cyklostezky nemůže dojít k přímému dotčení práv žalobců, kteří proto nesplňují podmínku účastnictví v daném územním řízení ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“).

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobci namítají, že v rámci územního rozhodnutí byla umístěna stavba, která zasahuje do jejich práv a to v částech územním rozhodnutím vymezených jako objekty SO 101, SO 103 a SO 104 v k.ú. Ústí u Vsetína. Žalobci měli být účastníky řízení v I. stupni, neboť vlastní nemovitosti (pozemek a rodinný dům) vedle pozemků, na nichž povede umístěvaná cyklostezka.
3. Pokud jde o objekt SO 101 Místní komunikace IV. třídy (sdružená stezka pro chodce a cyklisty, cyklostezka), která vede bezprostředně vedle pozemku žalobců, tak v důsledku realizace cyklostezky tu lze očekávat zvýšený provoz. Žalobci nesouhlasí s argumentem žalovaného, že cyklostezka sice bezprostředně se žalobci sousedí, nicméně protože v této části bude využito již stávající komunikace, k zásahu do jejich vlastnických práv nedojde. Jak po formální tak po faktické stránce bude objekt SO 101 bezprostředně zasahovat do práv žalobců, neboť výsledkem bude umístění cyklostezky a tím zmiňovaný zvýšený provoz. Žalobci akcentují, že tato námitka sama o sobě samozřejmě nemůže být vyřešena v tomto řízení, ve kterém se primárně posuzuje, zda jsou žalobci způsobilí být účastníky řízení.
4. Pokud jde o přeložku slaboproudého vedení Cetin (objekt SO 103), tato část stavby bude prováděna mimo jiné na pozemku parc. č. x, který takřka přímo sousedí s pozemky žalobců. Pokud jde o stranovou přeložku vedení SŽDC s.o. – divize TDÚC (objekt SO 104), tak i tato část stavby bude prováděna na pozemcích parc. č. x a parc. č. x, které také sousedí s pozemky žalobců. Protože při provádění těchto částí staveb budou vznikat imise, jedná se o další důvod, pro který měli být žalobci účastníky územního řízení. Žalobci v této souvislosti namítají, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí vůbec nezabýval pro

účastenství žalobců významnou skutečností, kterou je provádění těchto částí stavby (objektů SO 103 a SO 104).

5. Podle žalobců tak byla poškozena jejich ústavou chráněná vlastnická práva, neboť výsledkem územního řízení nepochybně bude vznik cyklostezky vedle nemovitosti žalobců. Žalobci dále mají za to, že rozhodnutí I. stupně a II. stupně jsou nicotnými správními akty.
6. Svoji argumentaci žalobci rozvedli v podané replice a navrhli, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním stanovisku žalobci setrvali po celou dobu řízení před zdejším soudem, včetně jednání, které ve věci proběhlo.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

7. Žalovaný nesouhlasí se žalobou, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Věcně setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí. Pokud jde o argumentaci žalobců týkající se dopadů samotného provádění stavby, ta spadá svým předmětem do stavebního řízení, v němž je možné námitky tohoto charakteru uplatňovat.
8. Pokud jde o dotčení žalobců umístěním objektů SO 103 a SO 104, žalovaný předně uvádí, že tuto skutečnost žalobci v odvolání nenamítali. Podle žalovaného umístěním stavebních objektů SO 103 a SO 104 nemůže dojít k žádné změně na právech žalobců – přeložená vedení budou zabudována v zemi, v dostatečné vzdálenosti od nemovitostí žalobců a ani jejich užívání nemůže mít negativní účinky.
9. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před zdejším soudem, včetně jednání. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu zamítl.

III. Shrnutí procesního stanoviska osoby zúčastněné na řízení

10. Osoba zúčastněná na řízení se ztotožňuje se stanoviskem žalovaného a uvádí, že tvrzení žalobců, že na stávající komunikaci může v důsledku umístění cyklostezky vzniknout zvýšený provoz, je spekulativní. Již dnes může předmětnou komunikaci využívat neomezený okruh osob. Ani případné imise vzniklé v souvislosti s přeložkami vedení podle osoby zúčastněné na řízení nemohou dosáhnout takové intenzity, aby přímo zasáhly do vlastnických práv žalobců.
11. Osoba zúčastněná na řízení proto navrhla, aby zdejší soud žalobu zamítl. Na svém procesním stanovisku setrvala po celou dobu řízení před zdejším soudem, včetně jednání, které ve věci proběhlo.

IV. Posouzení věci

12. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami k tomu oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
13. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

14. Předmětem územního řízení, ve vztahu k němuž se žalobci domáhají účastenství, bylo vydání územního rozhodnutí k žádosti osoby zúčastněné na řízení o umístění stavby I. etapa cyklostezky Bečva – Vlára – Váh na území Hornolidečska, která na území specifikovaném jako D.1 -katastrální území Ústí u Vsetína, v části, kde se nacházejí nemovitosti žalobců, obsahuje stavby SO 101 Místní komunikace IV. třídy (sdružená stezka pro chodce a cyklisty, cyklostezka), SO 102 Lávka pro cyklisty před vodní tok Bečva, SO 103 Přeložka slaboproudého vedení Cetin a SO 104 Stranová přeložka vedení SŽDC s.o. – divize TDÚC.
15. Namítají-li předně žalobci, že vydaná rozhodnutí jsou nicotnými správními akty, tak zdejší soud jim za pravdu nedává.
16. Nicotný je správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí ani považovat nelze. Jde o vady, které jej činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž jej nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí. „...nicotností (nulitou) rozhodnutí je třeba rozumět případ, kdy dané rozhodnutí trpí takovými závažnými vadami, pro něž je nelze považovat za rozhodnutí, které by bylo s to vyvolat určité právní následky. Nicotnost je vyhrazena jen pro ojedinělé případy a je výjimkou ze zásady presumpce správnosti individuálního správního aktu. Nicotnost se po příslušném zjištění prohlásí pouze tehdy, jestliže rozhodnutí trpí natolik intenzivními a zřejmými vadami, že po subjektech dotčeného právního vztahu nelze spravedlivě žádat, aby jej respektovaly.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.4.2014, č.j. 1 As 27/2014-31, č. 3049/2014 Sb. NSS).
17. Žalobci blíže námitku nicotnosti nerozvádějí a zdejší soud nezjistil, že by napadené či prvostupňové rozhodnutí trpěla jakoukoli z výše uvedených kvalifikovaných vad. Ze správních rozhodnutí obou stupňů jasně plyne, co je jejich předmětem, opírají se o relevantní ustanovení zákona, obsahují všechny formální náležitosti a obě rozhodnutí byla vydána k tomu příslušnými správními orgány (§ 13 stavebního zákona).
18. Mezi účastníky řízení není sporu o to, že žalobci jsou spoluvlastníky pozemku st. pl. č. x, jehož součástí je rodinný dům č.p. x, pozemku st. pl. č. x, p.č. x a p.č. x, v katastrálním území x, ani o to, že se v územním řízení účastenství v řízení v I. stupni u stavebního úřadu nedomáhali a dne 11.9.2017 napadli územní rozhodnutí odvoláním, v němž se dovolávali svých práv coby účastníků řízení, jejichž vlastnická práva mohou být umístěnou stavbou dotčena. V odvolání namítali, že pozemky pro cyklostezku přímo sousedí s jejich pozemky. Dále uvedli, že jejich námitky nejsou konečné, neboť pokud by se následně v řízení, v němž měli být účastníky, seznámili s podklady pro rozhodnutí, měli by velmi pravděpodobně námitek více. Územní rozhodnutí se podle žalobců vůbec nevypořádalo s tím, zda nedojde ke změně kvality jejich života realizací cyklostezky a zejména pak následným provozem. Podle žalobců imise z cyklostezky významně ovlivní jejich životní podmínky, zejména hlukem od několikanásobně průchozích uživatelů cyklostezky. Žalobci jsou lidé staršího věku a mnohonásobně náchylnější na náhlé negativní změny

životních podmínek, přičemž stavební úřad má zajistit, aby „na pozemky žalobců“ nemohly vniknout žádné, či co možná nejmenší imise z cyklostezky, což však neučinil.

19. Pokud žalobci namítají, že se žalovaný nezabýval pro účastenství žalobců významnou skutečností, kterou je provádění částí stavby vymezených územním rozhodnutím jako objekty SO 103 a SO 104, tedy namítají v tomto ohledu nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného, tak tato námitka není důvodná.
20. Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.
21. Z výše uvedené rekapitulace odvolacích námitek žalobců je zřejmé, že v odvolání ani v nejhrubších rysech neargumentovali dopady územního rozhodnutí v rozsahu částí stavby označených jako SO 103 a SO 104. Žalovaný tak nepochybil, pokud se těmito částmi stavby, z hlediska jejich odpadu do práv žalobců, stejně jako jinými částmi umístované stavby, v napadeném rozhodnutí nezabýval, neboť bylo na žalobcích, aby konkrétně v odvolání uvedli, v čem spatřují rozpor územního rozhodnutí s právními předpisy, a svoji námitku zdůvodnili. *„Odvolání jako řádný opravný prostředek je plně v dispozici toho, kdo jej podal. Je to odvolatel, který má vymezit, s jakým okruhem otázek se má odvolací orgán vypořádat v souladu s příslušnou právní úpravou; nikdo jiný proto jeho úlohu a pozici nemůže nahradit.“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.8.2019, č.j. 10 As 36/2019-33).
22. Podle § 79 odst. 1 stavebního zákona se rozhodnutím o umístění stavby vymezuje stavební pozemek, umísťuje navrhovanou stavbu, stanoví její druh a účel, podmínky pro její umístění, pro zpracování projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení, pro ohlášení stavby a pro napojení na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu.
23. Podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona jsou účastníky územního řízení též osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno.
24. Podle § 87 odst. 1 věty poslední stavebního zákona platí, že oznámení o zahájení územního řízení a další úkony v řízení se doručují účastníkům řízení a dotčeným orgánům jednotlivě, nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků; v řízení s velkým počtem účastníků se oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení doručují postupem podle § 144 odst. 6 správního řádu (veřejnou vyhláškou).
25. Podle § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.
26. Ze správního spisu plyne, že stavební úřad v daném případě s ohledem na vysoký počet účastníků územního řízení postupoval podle § 87 odst. 1 věty poslední stavebního zákona a

doručoval písemnosti týkající se územního řízení na umístění stavby I. etapa cyklostezky Bečva-Vlára-Váh na území Hornolidečska veřejnou vyhláškou vyvěšenou na úředních deskách obcí, na jejichž území umisťovaná stavba zasahuje (tedy i zahájení územního řízení a samotné územní rozhodnutí). Zároveň ze správního spisu plyne, že mezi účastníky řízení dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, specifikovanými v těchto písemnostech parcelními čísly dotčených pozemků, žalobci označeni nejsou; ostatně o tom mezi účastníky řízení není sporu.

27. Z územního rozhodnutí a podkladů (včetně výkresů) obsažených ve správním spisu plyne, že část stavby vymezená jako SO 101 Místní komunikace IV. třídy (sdružená stezka pro chodce a cyklisty, cyklostezka) zahrnuje úsek č. 4 – staničení 0,60375~1.053 19 km, kdy v rámci tohoto úseku je navržena pouze cyklotrasa. To znamená, že cyklista bude veden po stávajících zklidněných místních či účelových komunikacích. Cyklotrasa zde bude vyznačena pomocí svislého dopravního značení. V tomto úseku jde o místní komunikaci IV. třídy, která bezprostředně sousedí s pozemky a rodinným domem žalobců; to ostatně žalovaný nepochybně, nicméně závěr, že žalobci nemohou spadat pod okruh účastníků územního řízení ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, odůvodňuje žalovaný tím, že v tomto úseku bude cyklostezka pouze vedena po již stávající komunikaci a tudíž zde nedochází k umístění žádné nové cyklotrasy či její části. Dále žalovaný uvádí, že úsek č. 3, který zmiňovanému úseku č. 4 předchází, kde bude vybudována stezka z asfaltového betonu, který se bude napojovat na již zmiňovanou komunikaci vedoucí podél nemovitostí žalobců, je od těchto nemovitostí vzdálen 35 až 40 metrů a s ohledem na účel užívání stezky chodci a cyklisty a na to, že se jedná o sezónní záležitost, nemůže dojít k přímému dotčení žalobců, a to i s ohledem na stávající provoz na silnici I/57, která se nachází v blízkosti nemovitostí žalobců a po které projede více než 7 000 vozidel denně. Žalovaný tedy z uvedených důvodů odvolání coby nepřípustné podle § 92 odst. 1 věty první správního řádu zamítl. S tím však zdejší soud nesouhlasí.
28. Namítají-li žalobci, že měli být účastníky územního řízení, respektive, že žalovaný nesprávně jejich odvolání jako nepřípustné zamítl, tak zdejší soud jim dává za pravdu. Bez ohledu na skutečnost, zda námitky žalobců proti umisťované stavbě jsou důvodné či nikoli, což v této fázi nemůže být předmětem přezkumu zdejšího soudu, důsledkem územního rozhodnutí je umístění cyklostezky v bezprostřední blízkosti nemovitostí žalobců; v důsledku územního rozhodnutí dojde ke změně charakteru místní komunikace IV. třídy, způsobu jejího používání, cyklostezka zde bude trasována a především bude v těchto místech dané lokality umístěna (§ 79 odst. 1 stavebního zákona). Žalobci tudíž již v žádném z dalších navazujících samostatných správních řízení (stavební, o umístění dopravního značení) nebudou moci proti samotnému jejímu umístění brojit. Zdejší soud se s ohledem na účel územního řízení nemůže ztotožnit s názorem žalovaného, že v úsecích, kde bude cyklostezka vedena po stávajících komunikacích, k žádnému umístění stavby „de facto“ nedochází; to je ostatně v rozporu i s tím, jak je stavba vymezena v územním rozhodnutí a jeho podkladech. Žalovaný tak pochybil, pokud dospěl k závěru, že u žalobců žádná potencialita možného dotčení jejich vlastnických práv není dána, neboť v těsném sousedství jejich nemovitosti povede cyklostezka, jinými slovy budou zde naváděni cyklisté projíždějící předchozími úseky stavby.
29. Z argumentace uvedené v napadeném rozhodnutí je dále zjevné, že žalovaný nesprávně uchopil podmínku účastenství v územním řízení nikoli coby otázku potenciality dotčení

práv vlastníků v okolí stavby, nýbrž coby otázku skutečného přímého zásahu do vlastnických práv. Je přitom ustáleně správními soudy judikováno, že podmínkou účastenství v řízení není vyhovění věcným námitkám uplatněným účastníkem. Pro úspěšnost námítky vztahující se k účastenství postačuje potence dotčení práva. Námitky uplatněné účastníky v řízeních dle stavebního zákona mají dvojí povahu, jednak se v nich tvrdí skutečnosti, které zakládají dané osobě postavení účastníka řízení, kromě toho představují věcné výtky směřované proti záměru. Stavební úřad je povinen posoudit uplatněné námitky nejprve z toho pohledu, zda zakládají účastenství v řízení. Teprve pokud je odpověď na tuto otázku kladná, projedná věcné námitky proti záměru. Oba okruhy námitek přitom mohou být po obsahové stránce shodné, nicméně přestože mohou ohledně účastenství vést k příznivému závěru pro vlastníky nemovitostí, kteří se účastenství domáhají, ještě to neznamená, že jejich námitkám bude vyhověno věcně (při rozhodnutí o jejich námitkách *in merito*). Podmínkou účastenství v řízení není a ani nemůže být vyhovění věcným námitkám uplatněným účastníkem řízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.12.2008, č.j. 1 As 80/2008-68, č. 1787/2009 Sb. NSS).

30. Žalovaný byl proto povinen nejprve vyhodnotit skutečnosti obsažené v odvolání žalobců z toho pohledu, zda zakládají jejich postavení coby účastníků řízení, a v této otázce podle zdejšího soudu pochybil, pokud žalobcům práva účastníků řízení nepřiznal. Na odvolání žalobců měl proto žalovaný nahlížet jako na odvolání podané tzv. opomenutými účastníky řízení, a proto jejich odvolání nemohl zamítnout jako nepřipustné s odkazem na § 92 odst. 1 správního řádu.
31. Zdejší soud tedy souhlasí se žalobci v tom, že jim svědčila práva účastníků řízení v územním řízení o umístění cyklostezky a že žalovaný pochybil, pokud odvolání žalobců coby nepřipustné zamítl. Zdejší soud proto napadené rozhodnutí pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V něm je žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

IV. Náklady řízení

32. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovaný nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. To náleží procesně úspěšným žalobcům. Za důvodně vynaložené náklady žalobců zdejší soud pokládá náklady za zaplacené soudní poplatky ve výši 12 000 Kč (4 x 3 000 Kč za podanou žalobu, přičemž pokud jde o soudní poplatky za návrh na přiznání odkladného účinku a na vydání předběžného opatření, tak tu žalobci úspěšní nebyli) a za právní zastoupení. Přestože byly právní služby formálně uskutečněny ve vztahu ke všem čtyřem žalobcům, svým obsahem navenek spočívaly v jednotné argumentaci (bez věcných rozdílů), a to v průběhu celého řízení; jednotlivé body žalobní argumentace a na ně navazující argumentace při jednání před zdejším soudem nebyly ve skutečnosti koncipovány specificky ve vztahu k jednotlivým žalobcům, ve vztahu k žádnému z nich se právní služby nevyznačovaly žádným individuálním důvodem ani odlišným postupem (a to ani po stránce věcné, ani procedurální). Náklady právního zastoupení – důvodně vynaložené – činí tedy náklady za čtyři úkony právní služby po 3 100 Kč, jež spočívají v převzetí věci a přípravě zastoupení, podání žaloby, podání repliky k vyjádření žalovaného a účasti u jednání soudu, společně se čtyřmi režijními paušály po 300 Kč a s částkou odpovídající výši daně z přidané hodnoty, kterou je zástupce povinen odvést podle zákona č. 235/2004 Sb. Celkem byl tedy žalovaný zavázán k náhradě ve výši 28 456 Kč. To vše podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1

písm. a), d) a g) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif); podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu zdejší soud z uvedených důvodů nepostupoval. K zaplacení byla žalovanému stanovena přiměřená lhůta.

33. Ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení pak zdejší soud rozhodl tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 12. prosince 2019

David Raus v.r.
předseda senátu